

Review of the book A brief theology of revelation

Sarot, M.

Published in:
Nederlands Theologisch Tijdschrift

Publication date:
1999

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):
Sarot, M. (1999). Review of the book A brief theology of revelation: The 1993 Warfield lectures, 1995, C.E. Gunton, 0567097269. *Nederlands Theologisch Tijdschrift*, 53(3), 257-257.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright, please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Preprint

Colin E. Gunton, *A Brief Theology of Revelation: The 1993 Warfield Lectures*, Edinburgh, T&T Clark, 1995; x + 134 pp., £16.95, ISBN 0567097269.

Deze korte aanzet tot een openbaringstheologie is in veel opzichten een knappe prestatie. De rode draad door Guntons betoog is wel: 'Whatever it is, revelation in Christian theology is mediated' (18). Openbaring wordt bemiddeld door 'the humanity of the incarnated Christ' (124), door Schrift en belijdenis, door de natuur en door de traditie. Opvallend is ook het sterke trinitarische accent dat openbaring bij Gunton krijgt, en vooral de nadruk die valt op het werk van de Geest: 'Pneumatology is ... the key to any adequate theology of revelation and its mediation' (125). Waar het gaat om het openbare karakter van Schrift en belijdenis beklemtoont G. sterk het propositionele aspect. Terecht onderscheidt hij daarbij scherp tussen zin en propositie. Één propositie kan in verschillende zinnen gearticuleerd worden, en wat bijvoorbeeld een vertaler doet is proberen een zin in een andere taal te vinden die dezelfde propositie articuleert. 'The ball is red' en 'De bal is rood' articuleren dezelfde propositie. De stelling dat proposities geopenbaard zijn, hoeft dus niet te leiden tot de claim dat de woorden waarin ze gearticuleerd zijn, voor alle tijden dezelfde moeten blijven. Een andere culturele context kan een 'vertaling' nodig maken. Direct nadat G. dit onderscheid heeft geïntroduceerd, lijkt hij zelf echter ook in de valkuil van gelijkstelling van zin en propositie te vallen. Over de claim dat God Vader is, zegt hij in reactie op Sallie McFague 'I hold it to be part of Christianity's revealedness, that God is to be named as Father' (8). Hij claimt vervolgens dat wij het vaderschap van God slechts op moeten geven 'if there are reasons to believe that the past was wrong' (9). De vraag waar McFague het over heeft – en waar G. aan voorbijgaat – is echter: welke propositie wordt gearticuleerd in de zin 'God is Vader'? Die propositie is niet dezelfde als in 'Noach is vader', want uit 'Noach is Vader' volgt 'Noach is man' en uit 'God is Vader' volgt – volgens de traditie – niet 'God is man'. Is het niet denkbaar dat er culturele omstandigheden zijn waarin de propositie die van oudsher uitgezegd wordt met de zin 'God is Vader' meer adequaat in een andere zin verwoord kan worden, of waarin naast Vaderschap een ander beeld gebruikt moet worden? Aan deze vraag gaat G. voorbij. Zo ontkomt G. zelf bij tijd en wijle ook niet aan de 'oversimplification' waar hij in flaptekst en woord vooraf voor waarschuwt. Dit neemt niet weg, dat wij hier met een zeer leeswaardige studie te maken hebben.

Marcel Sarot